

5653

2. Beh. af Lovf. om en overord. Bevill. til Befæstninger.

5654

stemt udtaler sig for Nødvendigheden af at koncentrere vort Forsvar. Det har sin store og vigtige Side at se dette anerkjendt, thi det er Noget, som ingenlunde har været tilstrækkelig anerkjendt tidligere, og naar jeg ser hen til, at Udvalget tæller 15 Medlemmer, hvoraf de 10 ere fra Sylland og Fyn, er det mig en stor Glæde at bemærke, at der her ikke har været nogensomhelst provinssielig Betragtning, der har gjort sig gjældende, men at man har stillet sig ikke paa Provindsens, men paa Landets Standpunkt. Der er vel to enkelte Medlemmer, der kun tiltræde det hele Forslag med en vis Reservation; det er de to Medlemmer, der gjøre det besynderlige Spørgsmaal — saaledes stiller det sig idetmindste for mig — nemlig: „Hvorfor er det Spørgsmaal aldrig blevet behandlet, som en Gang er blevet opkastet, hvorledes man skal høre sig ad med at forjage Fjenden fra Sylland og Fyn, dersom han har besat disse Landsdele, og vor Hær staar paa Sjælland?“ De Herrer se ikke, at man nødvendig, naar man læser videre frem i deres Bemærkninger, maa komme til det Spørgsmaal: „Men ere de da selv istand til at forjage Fjenden fra Sylland og Sjælland, naar de koncentrere Forsvaret til Fyn?“ Jeg skal ikke gaa ind paa de Herrer's Betragtning, thi jeg betragter den som bedst imødegaaet ved de Ytringer, der ere komne frem fra selve Flertallet's Ordfører. Jeg kan som sagt ikke Andet end glæde mig over at se, at det ærede Udvalg, hvoraf som sagt de 10 Medlemmer ere fra Sylland og Fyn, saa bestemt udtaler, „at Danmarks Skæbne ikke er afgjort, fordi en større Del af dets Omraade er besat af Fjenden“, og at det, det kommer an paa, er, „saalænge som muligt et eller andet Sted at fortsætte Forsvaret.“

Der er en tredje Erkjendelse, som ligger til Grund for Flertallet's Betænkning, og som jeg ogsaa har maattet læse med megen Glæde, og det er den Erkjendelse, at det er nødvendigt at gjøre noget Stærkt og noget Energifft for Flaadens Udbygning. Det ærede Medlem, som sidst talte, har allerede udhævet dette, saa jeg behøver ikke at gaa videre ind derpaa; jeg kan kun slutte mig til den Glæde, han har udtalt over, at man nu ikke mere vil famle og famle, om man skal have det Ene eller det Andet, men at man nu er paa det Nene med, hvad Hovedvaabenet skal være for vor Flaade, og at man er paa det Nene med, at der maa gives saa hurtig som mulig et større Bøvels til Flaaden. Det har glædet mig at se,

at den ærede Marineminister har vidst med en mageløs Behændighed at tumle sig i denne Sag. Efter at han har bragt i Erfaring, at, naar man stiller Forlangende om en extraordinær Bevilling, bliver denne lagt ad acta, og der bliver Intet gjort derved, kan jeg kun beundre, at han har vidst at tumle sig paa en saadan Maade, at han har faaet netop det, han vilde have under en Form, hvorved han fremsatte affkurat det Modsatte af, hvad han ønskede. Jeg veed godt, at den ærede Marineminister har det mest brændende varme Ønske om at faae Flaaden udviklet, det var derfor, at jeg under første Behandling tillob mig at rette en Henvendelse til ham, om han ikke vilde forlange et større Bøvels dertil, men han svarede mig meget diplomatisk, at det vilde være et Normalbudget, som Folkethinget aldrig vilde gaa ind paa, og at han derfor ikke vilde stille dette Forlangende. Jeg glæder mig nu ved at se den Kunst, hvormed den ærede Minister har vidst at faae Folkethinget til frivilligt at tilbyde at ville give ham netop det, som han ønsker.

Jeg maa dernæst udtale, at den yderligere Erkjendelse, som ligger til Grund for dette Forslag, er en bestemt af Udvalget udarbejdet Plan for Forsvaret. Jeg kan ikke være enig med de ærede Herrer, som have udtalt sig noget strengt overfor den nuværende Regjering, fordi den ikke har villet forelægge nogen egentlig Forsvarsplan. Jeg tror, at den ærede Regjering efter hvad der nu foreligger — hvad jeg dog ganske vist ikke forstod fra første Færd af — har handlet lige saa klogt, som jeg nys omtalte, at den ærede Marineminister har handlet med Hensyn til Kantserskibet, idet Regjeringen har drevet det til, at Folkethinget siger: Det, vi ønske, er, at komme ind paa en fuldstændig Forsvarsplan. Folkethinget har netop nu udtalt det, som i Virkeligheden er og maa være Regjeringens Ønske. Der har været nævnt forskellige Forsvarsplaner, med Hensyn til hvilke den ærede Ordfører har sagt, at han har sluttet sig til den ene. Der har været nævnt en Forsvarsplan, som repræsenteres ved Forslagene fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther); jeg antager, at den vil blive tilstrækkelig behandlet af den ærede Ordfører, saa at jeg kan lade den ligge. Der er blevet omtalt den forrige Krigsministers Plan, men ogsaa den kan jeg lade ligge, da den ikke ligger for til Forhandling her. Men jeg maa omtale den tredje Plan, som den ærede Ordfører har nævnt, fordi